

Devariget

Universets intelligens – det levende kosmos

Af
Søren Hauge

Verdensreligionerne, de store mytologier og nationernes folkevisdom beskriver en hærske af "skinnende" væsener, som vi i de sidste hundrede år har hensat til den banale overtro og de barnlige forestillingers overdrev. Men ifølge den esoteriske lære er engle eller devaer og naturånder en levende realitet, som kan observeres af mennesker med højere sanseopfattelse. Der er tale om et livshierarki af bevidsthedsvæsener, som helt naturligt indgår i den planetariske evolution og som i virkeligheden legemliggør og regulerer alle naturens indre og ydre lovmæssigheder.

Forståelsen af devariget harmonerer både med nye videnskabelige teorier og gamle religiøse opfattelser. Og så er det desuden i intim overensstemmelse med menneskelige førstehåndserfaringer til alle tider. Deva- eller engleriget (her bruges ordet vilkårligt) er en levende realitet, og det er på tide at vi vågner op til vores kosmiske familieskab og dets ansvarligheder.

Ånd – bevidsthed – stof

Lad os først skabe et esoterisk forståelsesgrundlag for devaernes eller englenes placering i den guddommelige husholdning. Vi kan begynde med at sige at hele den skabte eksistens, de synlige såvel som usynlige verdener, er et uophørligt udtryk for guddommeligheden, den skabende kilde, som er hinsides enhver forståelse og beskrivelse. De dybeste skrifter og vidnesbyrd fra vise og oplyste sjæle peger på, at der i enhver skabelsesproces opstår en polarisering og et spændingsfelt mellem en indre og ydre tilstandsform. Dybest set findes der kun guddommeligt liv, som dog manifesterer sig i meget forskellige tæthedsgrader. Vi har et spektrum, der spænder fra de højest tænkelige åndelige værensformer (subtil energi) til den fysiske stoflighed (tæt energi). Alt dette er forskellige manifestationer af Det Ene Liv, guddommeligheden selv, og vi kan sige at ånd er energi i forfinet form og stof er energi i fortættet form. I spændingsfeltet mellem ånd og stof opstår bevidstheden som den tredje værensform. Bevidstheden er barn af fader ånd og moder stof. Ånden kalder vi her den agerende, belivende og aktiverende energi, hvorimod stoffet er den rummelige, formskabende energi, og bevidstheden er det, som fødes ud fra de to kosmiske forældre. Vi får da:

1. Ånd (fader)..... Livets strømmende dynamik... Vilje..... Udfarende, tid
2. Bevidsthed (barn)..... Magnetisk ekspansion..... Kærlighed... Vækst, evolution
3. Stof (moder)..... Substansens receptivitet... Intelligens... Modtagende, rum

Devariget er betegnelsen for alle de væsener i universet, som udvikles ved at bygge stofformer, som livet kan udvikles gennem. Det betyder at devaer er livsenheder, der stimulerer formudvikling. Dette kan være på makrokosmisk niveau. I så fald kalder vi det ærkeengle, serafer eller måske himmelske hærskarer. Det kan være på mikrokosmisk niveau. Da kalder vi det små naturånder, mikroskopiske devaliv eller elementalessens. Og det kan være midt imellem. Da taler vi måske om formbyggende luna pitrier, præsiderende devaherrer eller solengle. Betegnelserne er mange i den esoteriske

tradition, men de viser alle hen til en funktion, som har med moderen, intelligensen og stoffet at gøre. Det græske ord angelos betyder budbringer, og viser at englenerne er opfyldt af inspiration eller information, som de viderebringer i deres skabende handlinger. Det indiske ord deva, som betyder lysende, viser at englenerne i særdeleshed er besjælede af guddommelig intelligens.

Kosmos som organisme

De ovenstående definitioner giver os mulighed for at betragte universet og alle livsytringer på en helt ny måde. Stjernehimlen forvandles til et levende kosmos, som udtrykker guddommelig visdom og de mindste cellevæv i vores egen organisme bliver til intelligent styrede verdener, hvor det allestedsnærværende liv udfolder en bagvedliggende hensigt. Selv de såkaldt uorganiske størrelser som mineraler, gasarter, flydende substanser og ildens plasma i dens mange former, bliver til udtryk for guddommelig planmæssighed. Der findes ikke længere dødt stof. Atomernes og molekylernes symmetriske og spinnende rytmer forvandler sig til pulserende liv, der

ubændigt vælter frem og befrugter ethvert rum med bevægelse og forvandling. Grundstoffernes samspil er ikke længere gold kemi, men guddommelige formler i dynamisk samspil, og naturlovene er ikke længere mekaniske processer, men kosmiske livsytringer. Tyngdelov og magnetisme, biologisk mangfoldighed og økologiske kredsløb, lyn og tordenvejr, sne og sommervarme, fødsel, vækst og død - det hele er meningsfulde udfoldelser i tid og rum, som muliggør vækst og udfoldelse af bevidsthed i al substans. Og bag denne guddommelige plan virker devarigets hærskarer fra det største til det mindste. De er formens byggere, som muliggør at bevidsthed kan komme til udfoldelse. Hvis ånden eller faderen er universets arkitekt, så er devariget moderens udsendinge, de kosmiske bygmestre.

Naturvidenskabelige antydninger

Alt dette kan umiddelbart lyde som uforpligtende poesi eller simpel romantik. Men selv inden for de "hårde" videnskabelige discipliner er det nu muligt at få øje på revner og lakuner, som giver plads til englernes renæssance. Naturvidenskabelige forskere og tænkere begynder nemlig i stigende grad at betragte universet og dets utallige frembringelser som udtryk for en levende intelligens, og på forskellige måder viser de vej til en moderne tilnærmelse til devariget og hvad dermed følger. Her skal det kun yderst kortfattet antydes, at en række teorier peger i denne retning. Generelt har de moderne atomfysikere fra Max Planck over Einstein, Schrödinger og Sir James Jeans til David Bohm vist vej, fordi de har påpeget verdens metafysiske og spirituelle karakter. Modige pionerer med bidrag til nye videnskabelige paradigmer har vist sig på mange områder. James Lovelocks berømte Gaiahypotese, som påviser at planeten Jorden er en levende organisme, er et sådant eksempel. Fortalerne for den antropiske kosmologi er et andet og biologen Rupert Sheldrakes teori om morfogenetiske felter er et tredje og Prigogines arbejde med selvorganiserende stof (dissipative strukturer) et fjerde.

Det er ikke mindst inden for de moderne kaosteorier, hvor man opererer med de såkaldte fraktaler, at der i de seneste 15 års tid har været vist vej til devariget. Det dybt fascinerende ved fraktaler er, at de er matematiske formler, som er omsat til computergrafik og derved afslører dybt overraskende geometriske, harmoniske og naturlignende strukturer. Hvis matematiske formler viser sig grafisk at være visuelle underer, der minder om skyformationer, kystlinjer, vandstrømme,

organiske strukturer og galsker, er det så ikke nærliggende at se englenerne som formidlere af kosmisk intelligens eller guddommelig matematik? Hvis skaberværket er synliggørelsen af en guddommelig orden, er det så ikke rimeligt at kalde Gud den store matematiker, og englenerne bygmestre, der følger de skabende formler?

Religionernes vidnesbyrd

Inden for den religiøse verden er det naturligvis lettere at få øje på englenernes realitet. De store verdensreligioner og spirituelle traditioner er enige om at pege på en hærskere af "lysende" eller "skinnende" væsener, som virker bag de ydre formers verden. Hinduismen kalder dem devaer og den oldpersiske zarathustrisme kalder dem for amesha spentaer. De mange oprindelige, indfødte folk rundt om i verden har i umindelige tider kaldt disse væsener for guder og gudinder og man kan eksempelvis i den egyptiske, græske, keltiske og nordiske gudeverden se dem som de virksomme guder, der manifesterer sig i såvel naturens som menneskenes verden. De græske ord "muse", "daimon" og "genius loci" refererer til dem, ligesom det babyloniske "ellu" og de assyriske vingede ånder. Hver kultur har sine navne for dem, og de farves af de folkelige overleveringer. I den tidligste kristendom var der en dyb, men hemmelig viden om englenernes placering i kosmos. Talrige gange refereres der til forskellige engleklasser, men der findes ingen samlet beskrivelse i Bibelen. Essæerne, der var samtidige med de tidligste kristne, havde en særlig englelære, men det ser ikke ud til at der findes sammenhængende skriftlige vidnesbyrd om detaljerne i denne englelære. Under alle omstændigheder giver kristendommens hellige skrifter rigeligt med vidnesbyrd om englenernes realitet.

Fornyet kontakt og clairvoyant forskning

I 1400 tallet blev englelæren genopdaget af skikkelser som Pico della Mirandola, Johannes Trithemius og John Dee. Sidstnævnte var åndelig pionér i England og en af Francis Bacons nærmeste venner. Han havde selv forbindelse til engle, kunne kommunikere med dem, og forsøgte endog at tale åbent om det. Men det er først fra Blavatskys tid og fremefter at en omfattende forståelse af engleriget er blevet mulig i den vestlige verden. Foruden Blavatsky selv har de teosofiske pionerer Annie Besant, Charles Leadbeater, Alice Bailey, Dora van Gelder og især Geoffrey Hodson forsynet os med fyldige oplysninger om engleriget og dets forhold til os. Grundlæggelsen af det skotske lokalsamfund "Findhorn" i 1962 var også et resultat af direkte kommunikation mellem engle og mennesker. Eileen og Peter Caddy, Dorothy Maclean og senere Ogilvie Crombie blev de første hovedpersoner i Findhorn-projektet. Lige siden da har Findhorn fungeret som internationalt spirituelt center og dermed understreget, hvilken vigtig rolle englenerne eller devaerne kommer til at spille i samarbejdet med menneskeriget i den kommende tid. Andre personer har bidraget til den nyeste viden, heriblandt Erla Stefánsdóttir fra Island og ikke mindst englænderen Peter Dawkins, som har sat fokus på landskabstemplerne - naturens hellige steder, kraftfelter og chakrasystemer - og deres forbindelse til devaernes virke i naturens store husholdning.

Selvbevidsthedens nåleøje

Den esoteriske lære hævder at menneskeriget udgør et centralt omdrejningspunkt for evolutionen, fordi det er dette rige, hvori selvbevidstheden kan udvikles. Selvbevidsthed er oplevelsen af et individuelt jeg, som skelner mellem sig selv og omverdenen. Denne udkrystallisering i bevidstheden fordrer erfaringer i den fysiske verden, hvor oplevelsen af adskilthed og isolation er maksimal. Og derfor passerer alle væsener eller livsenheder på deres evolutionære rejse gennem det fjerde naturrige, menneskeriget, for at erhverve denne egenskab. Blavatsky gør det meget klart i Den Hemmelige Lære, hvor hun blandt andet siger: *"Ethvert af disse væsener har været et menneske i en foregående manvantara eller forbereder sig til at blive det, om ikke i den nuværende, så i en*

kommende livsperiode (manvantata). De er enten fuldkommengjorte eller vordende mennesker...” (DHL, bd. 1, p. 304) Tibetaneren bekræfter i Alice A. Baileys forfatterskab denne realitet flere steder, eksempelvis i En afhandling om Kosmisk Ild og Indvielse. Devaer under det menneskelige stadi vil derfor senere blive mennesker, ligesom devaer over menneskeriget har erfaret dette riges natur. Selvbevidstheden er det nåleøje, som alle livsvæsener før eller siden må erhverve sig på deres evolutionære rejse.

Samarbejde mellem mennesker og devaer

Vi har i denne artikel givet en lille introduktion til et meget omfattende emne, som fører langt omkring. Samarbejde med devaer eller engle bliver dybt relevant, når vi begynder at få sjælskontakt. Vi mennesker bor i former, som er opbygget af devaintelligenser og vi lever i en verden, som er resultatet af deres skabende kreativitet. Vi har mulighed for at etablere et bevidst og kærligt motiveret samarbejde med de devaer, som tidligere har gennemgået menneskeevolutionen, når vi er under indflydelse fra sjælsplanet, ligesom vi kan studere de devaer og naturånder, som endnu ikke har opnået selvbevidsthed, så længe vi ikke lader os tryllebinde af deres virke i formernes verden. Dette samarbejde vil finde sted inden for alle tænkelige områder, fordi også devariget udtrykker de syv strålers mangfoldighed. Områder som healing og lægevidenskab, religiøst og ceremonielt arbejde, landbrug og naturforståelse, kunst og videnskab vil alle blive felter, hvor formens bygger (englehierarkierne) og selvbevidsthedens børn (menneskeriget) kan mødes og udveksle. Devaernes inderste natur er – generelt sagt – mest præget af intelligens og menneskets af kærlighed. Når vi nærmer os englebevidstheden med kærlighed, kan de arbejde intelligent med os. Resultatet bliver at englenerne i højere grad kan manifestere kærlig intelligens og vi kan udvikle intelligent kærlighed. På denne måde udgør de to bevidsthedstyper slangerne på den kosmiske merkurstav, og sammen kan mennesker og engle manifestere den guddommelige plan på Jorden.